

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.440/2012/4. szám

A Kúria a dr. Jobbágy Krisztina által képviselt felperes neve (1134 Budapest, Lőportár u. 16.) felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes neve Szerve (1097 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2011. április 20. napján kelt 27.K.33.050/2011/8. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 27.K.33.050/2011/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az állattartó telepek korszerűsítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 27/2007.(IV.17.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM rendelet) alapján támogatás iránti kérelmet nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH) Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatóságához. A hivatal 2008. október 3. napján kelt határozatával a kérelemnek részben helyt adott. A felperes az Új Magyarországért vidékfejlesztési program egyes intézkedései esetén a 2009. évben nyújtandó támogatási előleg fizetéséről szóló 91/2009.(IV.22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rend.) alapján 2009. május 5-én támogatási előleg iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz, amely a kérelemnek 2009. június 12. napján kelt határozatával helyt adott és a felperes részére 53.400.000 forint összegű támogatási összeget

állapított meg. A támogatási előleg összegéből támogatási előlegigénylési díj címén 1.228.200 forint visszatartásra került a Korm. rend. 4. § (5) bekezdése alapján. A felperes 2010. március 31. napján a támogatási előleg elszámolása iránt kifizetési kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz. Ennek során az 53.400.000 forint előlegből a felperes 21.156.763 forint összeggel megfelelően elszámolt. Az elsőfokú hatóság a felperest 2010. május 17. napján hiánypótlásra hívta fel, amelyet a felperes 2010. június 18. napján az elsőfokú hatósághoz érkezett beadványában teljesített.

Ezt követően az elsőfokú hatóság 2010. június 22. napján kelt határozatával megállapította, hogy a felperes 2010. március 31. napjáig a jóváhagyott előleg összegéből 32.243.237 forinttal nem számolt el, ezen támogatási összeget jogosulatlanul vette igénybe, ezért a felperest ezen összeg, továbbá annak kamattal növelt összegének mindösszesen 36.702.079 forint visszafizetésére kötelezte. A határozat a Korm. rend. 5. § (1) és (3) bekezdésén, valamint a mezőgazdasági és vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 69. § (1) bekezdés e) pontján és (5) bekezdésén alapult.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2011. március 1. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be a határozat ellen, amelyben a közigazgatási határozat törvényellenességének megállapítását két vonatkozásban kérte. Egyrészt álláspontja szerint csupán 31.015.037 forint tőkeösszeg és annak 2010. május 3. napjáig járó kamatának megfizetésére köteles. Az alperes tévesen járt el a felperes szerint akkor, amikor az előleg díját az előlegből el nem számolt és önként vissza nem fizetett résznek tekintette és azt is jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősítette. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú hatóság a Korm. rend. 4. § (5) bekezdése alapján az 1.228.200 forint előleg díját eleve levonta, annak összegét visszatartotta. Álláspontja szerint a megállapított előlegösszegeből levont résszel a felperesnek elszámolási kötelezettsége nem keletkezett. A felperes keresetében másodsorban a kamatfizetés záró időpontját is kifogásolta. Álláspontja szerint mivel 2010. március 31. napján benyújtotta a kifizetési kérelmet, így annak elbírálására az elsőfokú hatóságnak 22 munkanapja lett volna a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33. § (1) bekezdése értelmében. A kérelem elbírálására határidőn túl került sor, a 22 napos határidő ugyanis 2010. május 3.-án lejárt. Mindezek következtében a jogerős közigazgatási határozatnak a kamatszámítás záró időpontjára vonatkozó megállapítása is jogszabálysértő.

A Fővárosi Törvényszék a 27.K.33.050/2011/8. számú ítéletével az alperes 2011. március 1. napján kelt határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az első fokon eljárt közigazgatási szervet új eljárásra utasította.

A bíróság egyrészt megállapította, hogy az alperes hatóság által visszatartott előlegigénylési díj nem minősül jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak, mivel az nem került kifizetésre, így azt az alperes hatóság a felperestől nem követelheti vissza. A felperes a támogatási előleg ezen részét képező előlegigénylési díj összegét nem használta, nem is használhatta, ezért azt nem lehet a Korm. rend. 5. § (3) bekezdése alapján jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősíteni. A rendelet e szabálya értelmében kizárólag a kifizetett, de el nem számolt támogatási előleg összege minősíthető ekképpen.

A határidő-számítással összefüggésben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a reá irányadó eljárásjogi szabályokat, amikor az ügyintézési határidőt túllépve bocsátotta ki a hiánypótló végzést. Az elsőfokú bíróság hivatkozott az Eljárási tv. 12. §-ára, 55. §-ára, 69. §-ára, továbbá a Ket. 33. §-ára. Ezen jogszabályi összefüggések alapján arra a következtetésre jutott, hogy az ügyintézési határidő számítására a perbeli ügyben nem az alperes által hivatkozott Eljárási tv. 55. §-a, hanem a Ket. 33. §-a az irányadó. Az Eljárási tv. 55. § (2) bekezdés második fordulata ugyanis kifejezetten kimondja, hogy a 45 munkanapos elbírálási határidő csak abban az esetben irányadó, ha a kérelem nem kifizetésre irányul. Jelen esetben a felperes a Korm. rend. 5. § (3) bekezdése alapján kifizetési kérelmet nyújtott be. Az Eljárási tv.-ben foglalt speciális rendelkezés hiányában az Eljárási tv. 12. §-a alapján a Ket. rendelkezései voltak alkalmazandók. A bíróság szerint azonban az, hogy az elsőfokú hatóság a részére irányadó ügyintézési határidőt túllépte, mint eljárási szabálysértés az ügy érdemét nem érintette.

A jogerős döntéssel szemben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelemben foglaltak szerint az ügyfél a kifizetési döntés ellen - amely megállapította az elszámolást követően fennmaradó előlegtartozás összegét is - az ügyfél fellebbezést nem nyújtott be, így az jogerőre emelkedett. A visszakövetelő döntés a jogerős kifizetési határozaton alapszik. Az, hogy az ügyfél az előleg összegéből milyen összeggel nem számolt el, a kifizetési határozat állapítja meg. Az alperes rámutatott arra, hogy az előleg igénylésének lehetősége a vállalkozások megsegítésére jött létre. Az eljárás megkönnyítése érdekében - hogy az ügyfeleket az előleg igénylési díj utólagos megfizetése ne terhelje - a Korm. rend. 4. § (5) bekezdése alapján az MVH-nak lehetősége volt az előleg igénylés díját (amely a jóváhagyott előlegösszeg 2,3 %-a) az ügyfélnek folyósítandó előlegből visszatartani, mellyel az előleg igénylésének díja megfizetettnek minősül. Az MVH csupán az eljárás könnyítése

érdekében nem utalja ki az ügyfél részére a teljes előleg összegét, hiszen ha azt tenné, akkor az ügyfélnek az előlegigénylés díját vissza kellene utalni az MVH-nak. Az alperes határozott álláspontja, hogy a támogatási előlegnek az előlegigénylési díj címén visszatartásra került része is igénybe vett támogatásnak minősül, azzal az ügyfél elszámolni köteles. A Korm. rend. 5. § (1) bekezdése szerint ugyanis az ügyfél a támogatási előleg teljes összegével köteles elszámolni. Az 5. § (3) bekezdés kimondja, hogy az el nem számolt előleg összege jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül, amely az Eljárási tv. 69. § (1) bekezdés e) pontja, valamint (5) bekezdése szerint fizetendő vissza. Egyértelmű tehát, hogy az ügyfél a teljes összeggel köteles elszámolni.

Az alperes szerint a jogerős döntés a határidő-számítással kapcsolatos részében is jogszabálysértő. Az alperes előadta, hogy az Eljárási tv. 55. §-a a döntéshozatalra vonatkozóan a Ket. rendelkezéseitől eltérő szabályozás alkalmazását írja elő. Álláspontja szerint az Eljárási tv. 55. § (2) bekezdésében szereplő 45 munkanapos ügyintézési határidő az irányadó jelen ügyben, nem pedig a Ket. 33. §-a.

Az alperes szerint tehát a felülvizsgálni kért ítélet sérti a Korm. rend. 4 § (5) bekezdését, 5. § (1) és (3) bekezdéseit, az Eljárási tv. 55. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

Az ügyben a felperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő. Ebben nyomatékosította, hogy az 1.228.200 forint összegű előlegigénylési díj nem került kifizetésre a felperes részére, azt az alperes a Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése alapján visszatartotta. A rendelet 5. § (3) bekezdése szerint azonban a kifizetett, de el nem számolt támogatási előleg minősül jogosulatlan igénybe vett támogatásnak. Jelen esetben nyilvánvaló, hogy nem beszélhetünk kifizetett előlegről. Mindezek alapján kérte a Kúriát, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában tartsa fenn.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának egyrészt abban kellett döntenie, hogy ha az ügyfél nem tud elszámolni, a támogatás előleg igénylés díja - amelyet az MVH a Korm. rend. 4. § (5) bekezdése szerint visszatartott - jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősíthető-e, másrészt, hogy az ügyben az Eljárási tv. 55. §-a vagy a Ket. 33. §-a alkalmazandó.

A Korm. rend. 4. § (1) bekezdése meghatározza, hogy támogatási előlegre mely kedvezményezett jogosult. A (2) bekezdés szerint előleg abban az esetben is igényelhető, ha a kedvezményezett az előleg igényéhez kapcsolódó támogatási jogcímen már nyújtott be támogatás kifizetési kérelmet az MVH-hoz. A Korm. rend. 4. § (4)

bekezdése értelmében a támogatási előleg kérelemről az MVH a kérelem benyújtásától számított 30 napon belül dönt és folyósítja az előleget.

A Korm. rend. a támogatási - és folyósítandó - előlegen belül megkülönbözteti a támogatási előleg igénylési díjat. Erre vonatkozóan a Korm. rend. 4. § (5) bekezdése akként szól, hogy a támogatási előleg igénylés díja az előleg összegének 2,3 százaléka, amelyet a folyósítandó előlegből az MVH visszatart. Az előlegigénylési díj az MVH-t illeti.

A támogatási előleg igénylés díját így az MVH a jogszabály erejénél fogva nem fizeti ki. Tehát a jogszabály nem arról rendelkezik, hogy a hatóság ezt kiutalja, majd visszaigényelheti az ügyféltől, nem is arról, hogy az ügyfél kérheti ennek visszatartását, vagy esetleg a hatóság jogszabályi feltételek alapján mérlegeli a támogatási előleg igénylés díjának visszatartását, hanem arról, hogy a Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése alapján az MVH a folyósítandó előlegből a jogszabály erejénél fogva köteles azt visszatartani.

A Korm. rend. 5. § (1) bekezdése az alábbiakról rendelkezik: „[a] kedvezményezett legkésőbb 2010. március 31-ig köteles a támogatási előleggel elszámolni, amely az előlegfizetés alapjául szolgáló támogatási jogcímekkel kapcsolatos kifizetési kérelem MVH részére történő benyújtásával történik.” E rendelkezés címzettje a kedvezményezett, az elszámolási kötelezettség pedig értelemszerűen csak a kifizetett támogatási előlegre vonatkozhat. A kedvezményezettet nem lehet olyan összeg elszámolására kötelezni, amely felett egyáltalán nem rendelkezett. Ezzel a gondolatmenettel összhangban a Korm. rend. 5. § (3) bekezdése kimondja, hogy „[a]mennyiben a támogatási előleget igénybe vevő kedvezményezett az előleggel az (1) bekezdésben előírt határidőig nem, vagy csak részben számol el, úgy a kifizetett, de el nem számolt támogatási előleg jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül.” A Korm. rend. 5. § (3) bekezdése tehát nem a Korm. rend. 4. § fentebb idézett szabályaiban megfogalmazott folyósítandó előlegre, hanem a kifizetett, de el nem számolt támogatási előlegre vonatkoztatható. Mindezek alapján a Kúria úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság helyes jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre, hogy a támogatási előleg igénylés díjat a Korm. rendelet 5. § (3) bekezdése alapján nem lehet jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősíteni.

A felülvizsgálati kérelem a határidő-számítás tekintetében sem alapos. A felperes a Korm. rend. 4. §-a és 5. §-a szerint kifizetési kérelmet nyújtott be. Az Eljárási törvény 55. § (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a támogatás kifizetésének esedékességét közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktus nem határozza meg, vagy a kérelem nem kifizetésre irányul - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv a kérelmet annak hiánytalan beérkezését követő

negyvenöt munkanapon belül bírálja el. A fentiek alapján az Eljárási törvény 55. § (2) bekezdése nem vonatkozik a kifizetési kérelmekre. Az Eljárási törvény 12. § (1) bekezdése háttérjogszabályként a Ket.-et jelöli meg. A kifizetési kérelemmel kapcsolatban az Eljárási törvény speciálisan alkalmazandó szabályt nem állapít meg, a 12. § (2) bekezdés nem sorolja fel mint olyan tárgyat, amelyre nem alkalmazhatók a Ket. szabályai, így a perbeli ügyben - ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - a Ket. ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezései az irányadók.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a határidő túllépése az ügy érdemére nem hatott ki.

A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy az alperes által hivatkozott jogszabályokat a jogerős ítélet nem sérti, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pervesztes alperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. szeptember 11.

Dr. Kozma György sk.
a tanács elnöke

Dr. Balogh Zsolt sk.
előadó bíró

. Hörchneré
Dr. Marosi Ildikó sk.
bíró